

R O M Â N I A
TRIBUNALUL HUNEDOARA
SECȚIA LITIGII DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

SENTINȚA CIVILĂ NR. 494/LM/2013

DOSAR NR. 8749/97/2012

ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 31 IANUARIE 2013

PREȘEDINTE:

- Mugescu Viorica Adriana	- judecător
- Mureșan Cristina Lavinia	- asistent judiciar
- Galici Ciprian Virgil	- asistent judiciar
- Hanciu Liliana	- grefier

Pe rol fiind judecarea acțiunii civile privind pe SINDICAT ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR JUDEȚUL HUNEDOARA în numele membrei de sindicat reclamanta STOICESCU CORINA MIOARA, împotriva pârâtului COLEGIUL TEHNIC ENERGETIC DRAGOMIR HURMUZESCU DEVA, având ca obiect litigiu de muncă – drepturi bănești.

La apelul nominal făcut în ședința publică se prezintă reprezentanta reclamantului consilier juridic Radu Cristiana, lipsă fiind pârâtul.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Instanța, în conformitate cu dispozițiile art. 159¹ alin. (4) Cod de procedură civilă, verificând din oficiu competența, constată că este competentă general, material și teritorial să judece cauza.

Instanța, din oficiu, pune în discuție excepția prescripției parțiale a dreptului la acțiune pe perioada 01.10.2008 – 05.11.2009.

Reprezentanta reclamantului depune delegație de reprezentare, arată lasă la aprecierea instanței excepția invocată, nu mai are alte cereri de formulat sau probe de propus și solicită judecarea cauzei.

Instanța constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentanta reclamantului solicită admiterea acțiunii așa cum a fost formulată, fără cheltuieli de judecată.

TRIBUNALUL,

Asupra cauzei de față, constată următoarele :

Prin acțiunea în conflict de drepturi formulată, înregistrată la această instanță sub nr.8749/97/2012, Sindicatul Învățământ Preuniversitar jud.Hunedoara, în numele și pentru membra de sindicat, reclamanta STOICESCU CORINA MIOARA, a chemat în judecată pe pârâtul Colegiul Tehnic Energetic DRAGOMIR HURMUZESCU din Deva, solicitând obligarea pârâților la calculul și plata diferențelor de drepturi salariale neacordate, rezultate din neaplicarea Legii nr.221/2008 pentru aprobarea OG nr.15/2008, reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele convenite în conformitate cu prev.Legii nr.221/2008, începând cu data de 01.10.2008 și până la data de 31.12.2009, actualizate în funcție de coeficientul de inflație, la data plății efective.

Acțiunea este scutită de la plata taxei de timbru, conform art.270 Codul Muncii.

În fapt, s-a arătat că prin OG nr.15/2008, privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ s-a prevăzut ca în cursul anului 2008, salariile de bază ale personalului didactic de predare/instruire practică, respectiv personalul didactic auxiliar din învățământ, se majorează cu coeficienții de multiplicare

prevăzuți în Anexele 2 și 3 la OG nr.15/2008 și că această ordonanță deși a fost aprobată prin Legea nr.221/2008 nu a fost pusă nici în prezent în aplicare.

De asemenea se mai menționează că Legea nr.221/2008 a fost supusă controlului de constituționalitate, iar Curtea Constituțională prin decizia nr.1093/15.10.2008 a constatat că este o lege constituțională.

Ulterior, s-a emis OUG nr.136/2008 și OUG nr.151/2008 prin care mai întâi s-a amânat aplicarea creșterilor salariale prevăzute în OG nr.15/2008 și apoi s-au modificat și completat prevederile acestei ordonanțe.

De asemenea, în cursul anului 2009 au fost emise o serie de ordonanțe de urgență (nr.1/2009, nr.31/2009 și nr.41/2009) care au conținut și ele dispoziții care încălcau dispozițiile prevăzute în Constituția României.

Sesizată cu excepția de neconstituționalitate privind aceste acte normative ulterioare Legii nr.221/2008 prin care se încearcă neaplicarea dispozițiilor prevăzute de OG nr.15/2008, Curtea Constituțională prin decizia nr.1221/10.11.20098, decizia nr.842/2.06.2009 și decizia nr.989/30.09.2009 a constatat neconstituționalitatea acestora.

Având în vedere succesiunea actelor normative menționate și a deciziilor Curții Constituționale, a solicitat să se constate că toate modificările aduse OG nr.15/2008 așa cum a fost aprobată prin Legea nr.221/2008, nu mai produc efecte, fiind suspendate de drept potrivit art.31 alin.3 din Legea nr.47/1992 și nici modificările aduse prin actele normative ulterioare unor prevederi suspendate de drept nu pot produce efecte.

Ca urmare a acestor decizii ale Curții Constituționale, rezultă că acest act normativ, în întregul său, se află în vigoare, astfel cum a fost aprobat prin Legea nr.221/2008.

În fine, a mai invocat disp.art.20 alin.1 din Constituția României și decizia nr.3/4.04.2011, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secțiunile Unite (dosar nr.2/2011).

În drept au fost invocate disp.art.112, art.330⁷ alin.4 Cod proc.civilă, art.268 alin.1 lit.c din Codul muncii republicat, art.62 alin.1 lit.g, art.210 și 211 din Legea nr.62/2011 a dialogului social, art.unic din Legea nr.221/2008, ale art.29 și urm.din Legea nr.47/1992 și ale art.1 alin.4 și 5, art.20 alin.1, art.41 alin.2 și 5, art.61 alin.1, art.102 alin.1, art.111 alin.1, art.115 alin.4 și 6, art.14 și art.146 din Constituția României.

Pârâtul legal citat nu a depus întâmpinare și nici acte în apărare.

Din examinarea actelor și lucrărilor dosarului instanța reține următoarele:

Din examinarea actelor și lucrărilor dosarului, instanța reține următoarele :

În temeiul disp.art.137 Cod proc.civilă, instanța se va pronunța mai întâi asupra excepției prescripției parțiale a acțiunii în ce privește drepturile bănești aferente perioadei 1 octombrie 2008 – 5 noiembrie 2009, invocată din oficiu de instanță.

Potrivit art.3 din Decretul nr.167/1958 privind prescripția extinctivă, în vigoare la acea dată, termenul de prescripție este de 3 ani, dacă nu există alte prevederi legale derogatorii, iar conform art.283 alin.1 lit.c din Codul muncii în forma în vigoare la acea dată (actualul art.267 alin.1 lit.c) cererile formulate în materia conflictelor de muncă pot fi formulate în termen de 3 ani de la data nașterii dreptului la acțiune în situația în care obiectul conflictului individual de muncă constă în plata unor drepturi neacordate sau a unor despăgubiri către salariat.

Potrivit disp.art.12 din Decretul nr.167/1958, când un debitor este obligat la prestațiuni succesive, dreptul la acțiune cu privire la fiecare dintre aceste prestațiuni se stinge printr-o prescripție deosebită.

Față de dispozițiile legale sus menționate și raportat la data introducerii acțiunii la instanță (06.11.2012) dreptul la acțiune este prescris pentru perioada 1 octombrie 2008 – 5 noiembrie 2009, așa încât se va respinge acțiunea pe această perioadă ca prescrisă.

Din adeverința nr.1218/A/01.11.2012, eliberată de Colegiul Tehnic Energetic DRAGOMIR HURMUZESCU din Deva, rezultă că reclamanta a fost angajata acestei unități școlare în funcția de profesor în perioada 1.09.2007 – 01.09.2010 (fila 4).

Prin OG nr.15/2008, privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalul didactic din învățământ, aprobată cu modificări prin Legea nr.221/2008, s-au prevăzut o serie de creșteri salariale personalului didactic și pentru cel didactic auxiliar, începând cu data de 01.10.2008.

Acest act normativ a fost supus controlului de constituționalitate, iar prin decizia nr.1093 din 15.10.2008, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate, constatând implicit că Legea nr.221/2008 este constituțională.

Prin OUG nr.136/2008, dispozițiile Legii nr.221/2008 privind data acordării creșterilor salariale, au fost modificate, în sensul acordării majorărilor salariale de 50%, cadrelor didactice, începând cu luna aprilie 2009.

Curtea Constituțională sesizată cu excepția de neconstituționalitate a prev.OUG nr.136/2008, de către Avocatul Poporului, prin decizia nr.1221/10.11.2008, a admis excepția și a constatat că prevederile acestei ordonanțe sunt neconstituționale.

Ulterior, Guvernul emite o nouă ordonanță de urgență, respectiv OUG nr.151/2008, prin care se reduc majorările salariale la care ar fi avut dreptul personalul din învățământ, în temeiul Legii nr.221/2008, însă Curtea Constituțională prin decizia nr.842/2.06.2009, constată neconstituționale prev.art.I, pct.2 și 3 din această ordonanță.

La data de 29.01.2009, Guvernul prin OUG nr.1/2009 modifică dispozițiile OG nr.15/2008 și ale Legii nr.221/2008, iar ulterior apariției acestei ordonanțe s-au mai adoptat încă două ordonanțe, respectiv OUG nr.31/2009 și OUG nr.41/2009, care conțin prevederi similare cu cele ale OUG nr.1/2009, care au fost constatate ca neconstituționale.

Față de succesiunea actelor normative enumerate, având în vedere deciziile Curții Constituționale, prin care s-a stabilit ca fiind neconstituționale dispozițiile OUG nr.151/2008 și cele ale OUG nr.1/2009, instanța, raportat la prev.art.31 alin.1, 2 și 3 din Legea nr.47/1992, republicată, constată că pretențiile deduse judecății sunt întemeiate pe disp.Legii nr.221/2008, lege prin care au fost aprobate prev.OG nr.151/2008, privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ.

În această situație, modificările aduse OG nr.15/2008, prin disp.art.I, pct.2 și 3 din OUG nr.31/2008, nu mai produc efecte, fiind suspendate de drept, conform art.31 alin.3 din Legea nr.47/1992, și nici modificările aduse prin actele normative ulterioare unor prevederi suspendate de drept nu pot produce efecte.

Cum prin decizii succesive Curtea Constituțională a declarat neconstituționale modificările aduse OG nr.151/2008, rezultă că acest act normativ, astfel cum a fost aprobat prin Legea nr.221/2008, este în vigoare.

În același sens s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție – Secțiunile unite prin decizia nr.3/04.04.2011 dată în recurs în interesul legii în care s-au prevăzut următoarele :

„Ca efect al deciziilor Curții Constituționale prin care au fost declarate neconstituționale Ordonanțele de Urgență ale Guvernului nr.136/2008, nr.151/2008 și nr.1/2009, disp.OG nr.15/2008, astfel cum a fost aprobată și modificată prin Legea nr.221/2008, constituie temei legal pentru diferența dintre drepturile salariale cuvenite funcțiilor didactice potrivit acestui act normativ și drepturile salariale efectiv încasate, cu începere de la 1 octombrie 2008 și până la 31 decembrie 2009”

Drept consecință, potrivit art.253 alin.1 din Codul muncii, angajatorul este obligat, în temeiul normelor și principiilor răspunderii civile contractuale, să-l despăgubească pe salariat în situația în care a suferit un prejudiciu material sau moral din culpa angajatorului în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu, sau în legătură cu serviciu, neplata salariului stabilit de lege, reprezentând o încălcare a contractului individual de muncă, intervenit între angajator și salariat, care atrage răspunderea civilă contractuală a celui ce angajează.

Având în vedere motivele de fapt și de drept mai sus enunțate, raportat la prev.Legii nr.221/2008, acțiunea în conflict de drepturi, astfel cum a fost formulată de reclamantă, va fi admisă ca întemeiată. Ca urmare, va fi obligat pârâtul la calculul și plata drepturilor salariale neacordate, reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele convenite, în conformitate cu prev.Legii nr.221/2008, începând cu data de 06.11.2009 și până la data de 31.12.2009, respingându-se în rest acțiunea ca prescrisă.

Pentru o justă despăgubire și pentru repararea prejudiciului suferit, în baza art.166 alin.4 Codul muncii, se va dispune actualizarea acestor sume cu indicii de inflație la data plății efective.

Nu se vor acorda cheltuieli de judecată, nefiind solicitate.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE :**

Admite excepția prescripției parțiale a dreptului la acțiune, invocată din oficiu de instanța de judecată cu privire la perioada 01.10.2008 – 05.11.2009.

Admite în parte acțiunea în conflict individual de muncă formulată de către SINDICATUL ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR județul Hunedoara, cu sediul în Deva, str.Gh.Barițiu, nr.2, Corp B – mansardă, județul Hunedoara, în numele și pentru membra de sindicat reclamanta STOICESCU CORINA MIOARA, împotriva pârâtului Colegiul Tehnic Energetic DRAGOMIR HURMUZESCU Deva, cu sediul în Deva, str.Scărișoara nr.4, jud.Hunedoara și în consecință:

Obligă pe pârât la calculul și plata către reclamantă a diferențelor de drepturi salariale neacordate, reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele convenite în conformitate cu prev.Legii nr.221/2008, începând cu data de 06.11.2009 și până la 31.12.2009, actualizate în funcție de indicii de inflație la data efectivă a plății.

Respinge în rest acțiunea.

Fără cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

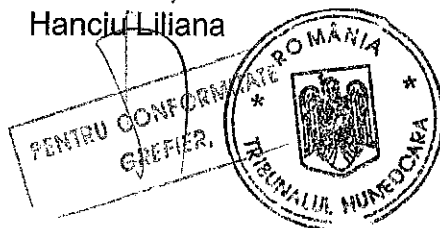
Pronunțată în ședința publică, azi 31 ianuarie 2013.

PRESEDINTE
Mugescu Viorica Adriana

ASISTENȚI JUDICIARI
Mureșan Cristina Lavinia

Galici Ciprian Virgil

GREFIER,
Hanciu Liliana

MV/CA - 4 ex.
5.III.2013